

- да се даде възможност за публично обсъждане на разбирането на Комисията във връзка с тълкуването на член 47 от Хартата за основните права на Европейския съюз и на член 6, параграф 1, първо изречение от ЕКПЧ,
- да се защити вътрешният пазар, и
- да се изтъкнат ясно предимствата за гражданите от членството на Унгария в Европейския съюз.

Жалба, подадена на 15 септември 2017 г. — PlasticsEurope/ECHA

(Дело T-636/17)

(2017/C 382/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: PlasticsEurope (Брюксел, Белгия) (представители: R. Cana, E. Mullier и F. Mattioli, адвокати)

Ответник: Европейската агенция по химикалите

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- да отмени решението, публикувано на 7 юли 2017 г., за актуализиране на съществуващото вписване на Бисфенол А в списъка с кандидат-вещества като вещество, пораждащо сериозно безпокойство на основание член 57, буква е) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3, наричан по-нататък „Регламент REACH“),
- да осъди ЕCHA да заплати съдебните разноски в производството и
- да постанови всякакви други или последващи мерки, необходими в хода на производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. В рамките на първото основание се твърди, че ответникът нарушава принципа на правна сигурност, като прилага непоследователни и непредвидими критерии за оценка на твърдените свойства за разрушаване на ендокринната система („СРЕС“) на ВРА по отношение на здравето на човека.
2. В рамките на второто основание се твърди, че ответникът допуска явна грешка в преценката и не изгълнява задължението си за полагане на грижа.
 - Ответникът не доказва, че ВРА е разрушавало ендокринната система вещество, за които има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда, и които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в член 57, букви а)—д) от Регламента REACH, като се има предвид, че i) ответникът е целял единствено да докаже, че ВРА има твърдени „СРЕС“, ii) идентифицирането на ВРА не отговаря на критериите по член 57, буква е) от Регламента REACH и общите принципи на правото на Съюза и iii) ответникът допуска явна грешка в преценката, като не взема предвид определянето на равнище на безопасност като релевантен фактор за оценка на ВРА спрямо критериите по член 57, буква е) от Регламента REACH и
 - Ответникът не взема предвид цялата релевантна информация, и по-специално проучването „CLARITY-BPA“.

3. В рамките на третото основание се твърди, че обжалваното решение нарушава принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания, тъй като не взема предвид очакваните проучвания, признати за релевантни за оценка на твърдените СПЕС на ВРА, и по-специално проучването „CLARITY-ВРА“, и тъй като не взема предвид определянето на равнище на безопасност като релевантен фактор за установяването на еквивалентна степен на безпокойство.
4. В рамките на четвъртото основание се твърди, че с обжалваното решение се нарушават член 59 и член 57, буква е) от Регламента REACH, тъй като ВРА се идентифицира като вещество, пораждащо сериозно безпокойство въз основа на критериите, посочени в член 57, буква е), а член 57, буква е) се отнася само за вещества, които все още не са били идентифицирани по член 57, букви а)–д).
5. В рамките на петото основание се твърди, че с обжалваното решение се нарушава член 2, параграф 8, буква б) от Регламент REACH, тъй като междинните продукти са освободени изцяло от дял VII, поради което са извън обхвата на членове 57 и 59, както и извън обхвата на процедурата за разрешение.
6. В рамките на шестото основание се твърди, че обжалваното решение нарушава принципа на пропорционалност, тъй като включването на ВРА в списъка с вещества-кандидати, когато то не е междинен продукт, излиза извън границите на това, което е уместно и необходимо за постигане на преследваната цел, и не представлява най-малко обременителната мярка, която агенцията е можела да приложи.

Жалба, подадена на 20 септември 2017 г. — Policlínico Centro Médico de Seguros y Medicina Asturiana/Комисия и ЕСП

(Дело T-637/17)

(2017/C 382/68)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Policlínico Centro Médico de Seguros, SA (Oviedo, Испания) и Medicina Asturiana, SA (Oviedo) (представители: R. Vallina Hoset и A. Lois Perreau de Pinninck, адвокати)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- Да отмени Решение SRB/EES/2017/08 на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 г., с което се одобрява план за реструктуриране на Banco Popular Español, S.A.;
- да отмени Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español S.A.;
- да обяви за неприложими членове 15, 18, 20, 21, 22 и/или член 24 от Регламент 806/2014, в съответствие с член 277 ДФЕС; и
- да осъди ЕСП и Комисията да заплатят съдебните разходи.